

- Látások / prófécia / Isten ígéretei (Ezékiel könyvében): Jeruzsálem elpusztulására; a fogságból való hazamenetelre; a Messiásra; az üdvkorszakra (második eljövétel).
- Most még Jeruzsálem pusztulásáról prófétál, de beszél a fogságban lévőkről is: „én leszek nekik templomuk”.
- „Semmivé lesz minden látás” – ezt mondogatják „Izráel földjén” azok, akiket nem vittek fogságba. = 2Pt 3,3–4. Azaz: „Isten elhagyott (valójában ők hagyták el Istent), de mi akkor is (nélküle is) megleszünk”, és bálványokat imádnak. Mert az Isten alakú űrt muszáj betölteni valamivel.
- A bálványimádás a templomban folyik (8. fejezet), ott, ahonnan Isten parancsainak kellene hangozniuk. Mikeás 1,5: a központból jön a romlás. Ez ma érvényes lehet egy-egy egyházra, gyülekezetre, „keresztyén” közösségekre. De nekem is van egy „központom”, ott ki parancsol? Ha éppen van egy bűn, ami elválaszt Istentől (nem szól hozzám, nem értem), mit teszek? Nem mondhatom, hogy „így is megleszek” – meg kell térni belőle; „eredj és többé ne vétkezzél” – engedelmesen folytatni.
- A papok nem töltik be hivatásukat. Mi is papok vagyunk. Ha nem parancs számunkra Isten szava, a körülöttünk élők (ránk bízottak) felé sem tudunk áldás lenni, nem tudunk sem közbenjárni értük, sem bizonyosságot tenni nekik.
- Ebben az állapotban az ember elveszti a hitét abban, hogy Isten cselekszik. Azt tartja lehetségesnek, amit lát, amire ő maga képes. Ha ezzel nem elégszik meg, akkor hamis reményeket „költ”, „hízeltő jövendölésekre” hallgat, erre az életre nézve („mi lesz a világgal”, politikai ígérek) és a halál utáni életre nézve is (reinkarnáció, JT-k kárhózzatagadása stb.).
- Isten így szól: Ő cselekszik, mégpedig most. Akiket még nem ért el a büntetés (akik Izráelben / Júdában maradtak), ne gondolják, hogy bármit tehetnek, Isten nem bünteti meg őket. Akik már a fogságban vannak, ne gondolják, hogy Isten lemondott róluk. „Én leszek templomuk.” – „Vége lesz a hazug jövendöléseknek”: Isten biztosítja őket, hogy Ő tartja kezében földi sorsukat, és Ő ad örök életet is.
- Az ige hangzik a fogságban is (Ezékiel) és Júdában is (Jeremiás), és „minden látás teljesül”. Azt mondják: „messze időre szól”, mi azt nem fogjuk meglátni.
 - o De van, ami már most teljesül (Jeruzsálem eleste közel van). Amiket Isten nekem ígért, azok is teljesülnek – észreveszem-e? Akár jó, akár rossz, el tudom-e ismerni, hogy Isten adta, meg tudok-e alázkodni?
 - o Van, ami később, de határozott időben: a hazamenetel, Izráel egyesülése (erről most még nem beszél). Van, aminek ekkor még nem jelenti ki az idejét: a messiási prófécia, az „egy szívet adok nekik, új lelket adok beléjük” – de ez is itt kezdődik a fogságban: közeledni kezdenek Istenhez, később az Ő akarátát felismerve mennek haza és építik újjá az országot. Krisztus Júda földjén fog megszületni (Mik 5,1), tehát haza kell térni – ez Isten akarata.
- Ami Krisztus második eljövetelkor teljesedik be, az, hogy örökké Ővele leszünk az üdvösségben, szintén itt és most kezdődik el. Most kell elismernem, hogy bűnös vagyok, megaláznom magam, elfogadnom a kegyelmet, azt, hogy hozzám is eljőjön

Jézus Krisztus, és nekem is Uram legyen. Most kell engednem neki, hallgatnom rá, hinnem, hogy végzi a munkáját bennem és rajtam keresztül.